

Resolució 593/2023, de 6 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 510/2023

Administració reclamada: Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: No demana informació pública.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: Quant a les peticions objecte de la reclamació que es presenta, resulta inqüestionable que no constitueixen un exercici del dret d'accés a la informació pública, perquè pretenen de l'administració unes determinades actuacions fora de l'àmbit d'aquest procediment, limitat a l'obtenció per part de la persona que la sol·licita d'una informació pública prèviament existent i en poder de l'administració, d'acord amb la totalitat de preceptes reflectits en la Resolució.

Per tant, no és procedent admetre la Reclamació que ara ens ocupa, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública. Com hem afirmat, aquest dret ja ha estat satisfet amb la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació, per part de l'administració reclamada.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Departament d'Educació. Manca d'objecte d'informació pública. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 26 de maig de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 510/2023, presentada per una persona física contra el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 23 d'abril de 2022, el reclamant presenta una sol·licitud, en la qual demana "la totalitat de l'expedient de la meva filla gestionat per la USAV que hauria de contenir entre d'altres la següent documentació:
 - Recepció i acolliment de la comunicació de sol·licitud d'activació del servei a través del telèfon 900 923 098, i via correu electrònic a l'adreça usav.educacio@gencat.cat. - Alta i número de l'expedient. - Assignació de l'expedient. -Primeres intervencions i resultats. - Pla de coordinació per l'abordatge del cas. - Documents generats en la fase de recopilació d'informació. - Registre de trucades i correus mantinguts amb els demandants del servei. - Registre de trucades i correus mantinguts amb el col·legi. -

Registre de trucades i correus mantinguts amb la Inspecció Educativa. - Valoració del cas per part del responsable del cas. - Accions dutes a terme per la USAV. - Ajuda i seguiment a la víctima. - Data i motiu del tancament de l'expedient. - Informe de l'actuació de la USAV".

3. El dia 23 de maig de 2023 la Secretaria General del Departament d'Educació resol la SAIP plantejada, estimant-la totalment. En concret, s'acorda:

– “Subministrar la informació sobre les actuacions dutes a terme per l'USAV i els correus electrònics relacionats amb el cas”, la qual cosa s'efectua en un informe detallat de les actuacions de la USAV, signat per la directora general d'atenció a l'alumnat.

– S'afegeix que “actualment l'USAV no disposa d'un sistema d'informació de registre dels expedients i, per aquest motiu, no es disposa d'expedient ni cap documentació més relacionada amb el cas”.

– “En relació amb el registre de trucades sol·licitat, informar-vos que les trucades que entren directament al número de la USAV, és a dir al 900 923 098, es registren a través de RIAV (Red inteligente avanzada Vodafone) mentre que les trucades sortints, queden registrades en un altre sistema anomenat Circuit. Pel que fa al RIAV, les dades de més de dos mesos desapareixen de la plataforma, el que impossibilita recollir el registre de totes les trucades que hagin entrat a la centraleta de la USAV. Respecte al Circuit, no hi ha la disponibilitat de recollir un registre de les trucades fetes per una extensió atès que dins de les eines de la centraleta no hi ha aquesta opció”.

Tota la informació, acaba dient la resolució, serà dipositada a la carpeta del tràmit a la qual podrà tenir accés el reclamant.

4. La Reclamació presentada en data 26 de maig de 2023 indica que s'ha rebut resposta de l'administració a la sol·licitud d'accés a la informació, però que la persona titular de Direcció general d'Alumnat “es limita a fer una narració esbiaixada, amb menyspreu a la veritat sense aportar dades primàries dels funcionaris actuants”.

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

D'altra banda, l'article 18 LTAIPBG disposa que el dret d'accés es pot exercir en relació amb la informació pública definida en els termes de l'article 2.b LTAIPBG. En concret, aquest article defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

En el cas que ara ens ocupa, la Reclamació es presenta contra una resolució del Departament d'Educació on, expressament i de forma inequívoca, es posa de manifest que s'estima el dret a la informació sol·licitada i es subministra la informació a la vegada que s'informa expressament al sol·licitant de la informació de la qual no es disposa i dels motius que ho expliquen. Per tant, la Reclamació no té per finalitat revisar la valoració que ha fet el Departament d'Educació en relació amb el dret d'accés exercit, que s'estima íntegrament, al mateix temps que tampoc busca el lliurament d'informació estimada i que no s'hagi subministrat, sinó que es limita a qüestionar durament les afirmacions efectuades per l'administració, sobre quina és la informació en el seu poder i quina és una informació inexistent.

Per tal de donar resposta a aquesta Reclamació, abordarem a continuació l'argumentari jurídic que ens durà a la seva inadmissió, des d'una perspectiva general i des de la seva aplicació al cas.

En primer lloc, i amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir de fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat. Fins i tot, la hipotètica manca de veracitat de la informació pública precisament pot oferir –per ella mateixa– una imatge real, i prou veraç, de l'administració concernida.

D'altra banda, i encara en general, hem de contemplar la praxi que segueix aquesta Comissió pel que fa a l'admissió de les reclamacions que posen en dubte alguns elements de la informació reconeguda o lliurada per l'administració reclamada. De fet, l'administració no

sempre assenjala de manera inequívoca que està lliurant tota la informació de què disposa, i és per això que la GAIP sol requerir-li un informe explicatiu –un cop feta una primera admissió provisional de la Reclamació- i a voltes fins i tot informació complementària, si considera que no és suficient. Quan a parer de la Comissió no es planteja dubte sobre la posició de l'administració, en el sentit de ser exhaustiva i inequívoca, es dona trasllat al reclamant de totes aquestes informacions per al seu coneixement, i es finalitza el procediment per pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació. Així es pot veure en moltes resolucions de la GAIP, particularment quan s'adverteixen inexactituds o fins i tot contradiccions entre els escrits aportats per l'administració al procediment (per totes, la Resolució 108/2022, de 10 de febrer).

Sense que sigui imprescindible, pot ser força rellevant que el particular fonamenti el seu dubte en alguna actuació o omissió administrativa (alguna captura de pantalla, o notícies recollides per la premsa, manifestacions públiques de persones responsables, etc). En aquests casos, la Comissió sol requerir de l'administració que argumenti sobre l'existència o inexistència d'informació en termes “més concloents i fonamentats” (Resolució 268/2023, de 17 de març). Nogensmenys, i a manca d'indicis aportats per la part reclamant, quan la declaració de l'administració és contundent i inequívoca, la Comissió no te perquè dubtar de la veracitat de la informació aportada.

Darrerament, la GAIP ha tingut ocasió de tractar una sèrie de casos en què s'han posat de manifest aquestes afirmacions generals. Ens referim particularment a la Resolució 556/2023, de 22 de juny, que inadmet una Reclamació (d'acord amb allò establert a l'article 2.b LTAIPBG i a l'article 33.2 del RGAIP, aprovat pel Decret 111/2017), precisament perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, atès que aquest dret ja ha estat satisfet amb la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació, per part de l'administració reclamada.

En el cas que ens ocupa, i com admet expressament el propi reclamant, la informació sol·licitada ja li ha estat aportada pel Departament d'Educació, de manera explícita i inequívoca, afirmant que constitueix la totalitat de la informació reclamada de la qual disposa; això és, que es troba en el seu poder. La valoració que realitza la persona reclamant sobre la manca de veracitat de la informació que li ha estat lliurada no és un fonament jurídic que permeti fer prosperar una reclamació davant de la GAIP, com hem senyalat anteriorment amb caràcter general.

Una reclamació relativa a l'exercici del dret d'accés a la informació pública -únic àmbit material en què és competent aquesta Comissió- no sembla la via adequada per defensar o impulsar les pretensions de la persona reclamant en el nostre supòsit. En aquest sentit, cal recordar un cop més que la GAIP no disposa de cap potestat d'inspecció, de cap competència que li permeti fiscalitzar la veracitat de la informació que les Administracions forneixen a les persones

interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En els termes establerts per la normativa d'aplicació, la GAIP vetlla per les garanties del dret d'accés a la Informació pública mitjançant el procediment de reclamació establert a l'article 39.1 LTAIPB i desenvolupat al capítol VI RGAIP. Aquest procediment de reclamació permet revisar l'adequació a la normativa dels pronunciaments sobre l'abast del dret d'accés exercit en relació amb la informació en poder de l'Administració, o bé vetllar per l'execució material dels drets ja reconeguts. Per tant, el procediment de Reclamació no habilita a la GAIP a qüestionar la delimitació que una Administració hagi fet – sempre que sigui de manera expressa i inequívoca- de quina és la informació que es troba en el seu poder i en relació amb la qual es pot exercir el dret d'accés a la informació.

En conclusió, quant a les peticions objecte de la reclamació que es presenta per la part reclamant com a objecte d'aquest procediment, resulta inqüestionable que no constitueixen un exercici del dret d'accés a la informació pública, perquè pretén de l'administració unes determinades actuacions fora de l'àmbit d'aquest procediment, limitat a l'obtenció per part de la persona que la sol·licita d'una informació pública prèviament existent i en poder de l'administració, d'acord amb la totalitat de preceptes anteriorment reflectits.

Per tot allò afirmat fins ara, no és procedent admetre la Reclamació que ara ens ocupa, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública. Com ja hem afirmat, aquest dret ja ha estat satisfet amb la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació (SAIP), per part de l'administració reclamada.

D'altra banda, i finalment, aquesta Comissió vol expressar el seu desacord amb el capteniment de la part reclamant en aquest procediment, que no és l'únic que -amb idèntica finalitat- ha estat o està sent tractat per la GAIP en relació amb diverses sol·licituds d'informació pública, adreçades a més d'un òrgan de la mateixa Administració de la Generalitat. Amb la reiteració en aquesta mena de pretensions, a més, no es fa més que causar perjudici al funcionament normal de la GAIP i, la qual cosa és encara més greu, a les nombroses persones que de bona fe requereixen la seva empara per a l'exercici legítim del dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de juny de 2023, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 510/2023 per manca d'objecte, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.